

Téli séta

Délután elindultunk a kutyámmal egy hosszabb sétára a közeli park felé. Ahogy kiléptem a házból, a csodálatosan behavazott tájat láttam. Szinte szikrázott a hó.

Ropogott a talpam alatt, ahogy lépteimet szaporáztam, mert a kutya boldogan szaladt előre. Ő is élvezte a kimozdulást, hogy rohanhatott a hóval borított parkon keresztül. Minden csendes volt, a hidegben nem sokan merészkedtek ki ilyenkor az utcára.

A fenyőfákat lepelhez hasonlóan takarta be a hó, a nappali kis enyhességben olvadni is kezdett, és jégcsapok keletkeztek rajtuk.

A természet apró csodái úgy csillogtak, mintha ezüsből lennének.

A magas, lombhullató fák ágai kopaszán meredeztek, egy-egy levél ringatózott rajtuk csak a szélben.

A kutyám figyelmesen szaglászott, de a játék jobban érdekelte most. Élvezte a szabadságot. Egy magas fa felső ágán bagoly telepedett meg, nagy, kerek szemével ő is az avart fürkészte.

Lassan alkonyodni kezdett, ideje volt visszafelé indulni.

Nemsokára köd kezdett leszállni a fák között, ahogy a park széléhez értem, a távolban a házakat sem lehetett látni.

Az ablakokban világító fények is elmosódtak.

Nagy csend vett körül minden oldalról, békés, nyugodt volt a táj körülöttem.

Visszanéztem, ahogy vártam kiskutyámat, mert ő még futkosott. A park fáinak ágai között átsuhant most a szél, a padok behavazva árválkodtak, a játszóterek mászókáit is fehér lepel borította be. Fázni kezdtem.

Lassan újra havazni kezdett, puha hópihék szálltak az arcomra. A szürkességben közeledtünk a házunk felé. Talpamról leveregetve a havat, fázósan nyitottam a kaput.

A friss levegőn kellemes sétát tettünk, de most már jól fog esni egy forró tea és a szoba melege.

Holnap a barátaimmal persze indulunk szánkózni, hógolyózni, csúszkálni a dombokon, a tél vidám időtöltéseit nagyon szeretjük!

Pados Bálint 6.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola